

(Lk 2,16-21) Fiatal korunkban nem szeretünk tanulni vagy iskolába járni, csak a szüleink kényszerítenek. Később remélhetőleg rájövünk, hogy szükségünk van a tudásra, ha a továbbiakban boldogulni szeretnénk az életben. Akkor jó tanulókká válunk, és magunktól tanulunk hosszú órákon át. Ami régebben kín volt, hamarosan fölkellesít bennünket. Minél hamarabb érünk ide, annál jobb. Sajnos van, aki soha nem talál ide! Ez a jólismert hétköznapi folyamat megmutatja, hogy az életben vannak „nyílt titkok”, melyek azonban rejtve maradnak. Nyíltak, mert elméletben mindenki elfogadja az érvényüket, de rejtve maradnak, mivel a gyakorlatban kevesen húznak hasznot belőlük. A tudás valóban nagy titok azoknak, akik megtalálják, – számukra a boldogulás kulcsa lehet. Van azonban az életben egy elképesztően jobban rejtőző nyílt titok: az imádság titka. E titkot minden hívő elfogadja elvben, de igazából kevesen gyakorolják.

Mindenki boldog akar lenni – néha elkeseredetten is – ám manapság sokan sajnálatra méltók. Miért? – Mert vagy egyáltalán nem imádkoznak, vagy megelégszenek néhány röpké fohással. Ha igazán boldogságra törekszünk, rá kell szoktatni magunkat hosszabb imádkozásra. Milyen hosszan imádkozunk? – Nos, emberemlékezet óta Isten népe tizeddel adózott. Az ószövetségben, de még a keresztény korszakban is, a hívek a jövedelmük egytizedével Istennek tartoztak. Jó kérdés, hogy manapság a keményen megadózott munkavállalók vajon oda tudják-e adni a maradék jövedelmük egytizedét az egyház vagy a rászoruló javára. Az időnk tizedével azonban mindenki maga rendelkezik. Naponta mintegy 16 órát vagyunk ébren. Ennek egytizede mintegy másfél óra. Ha naponta szentmisét hallgatunk, és mindennap gondosan elimádkozzuk a rózsafüzért, jól összejön a tizedünk. Mindannyian hívatottak vagyunk a szent életre, de senkinek nem sikerül célba érnie az időnk tizedének felajánlása nélkül.

Időnként kínos lehet percek helyett órákig imádkoznunk, de az imádságba soha nem halunk bele. Minden érdemes dolog, akár tanulás, akár sport, fáradtsággal jár. A sportoló elismeri: „Fájdalom nélkül nincs siker!” Ez a törvény nem csupán természetes tevékenységekre igaz, de mérhetetlenül érvényesebb a természetfölötti törekvésekre, mint az imádság. Ugyanis oly kevés befektetés árán semmi nem képes megközelíteni az imádság hasznát itt a földön és odaát egyaránt. A mai evangéliumban hallottuk, hogyan sorolták a pásztorok Máriának mindazon csodás dolgokat, melyeket az angyaloktól hallottak Jézusról. Mária pedig „emlékezett mindenre, és a szívében fontolgatta azokat.” Ez az asszony belemerült az imádságba! Mi is csodás dolgokat hallottunk Krisztusról. Gondoljunk róluk, ahogyan Mária tette. Pontosan ezt cselekedjük, valahányszor az ő rózsafüzérét imádkozzuk. Bárcsak mindannyian felfedeznénk az imádság titkát! És soha ne fáradjunk bele ebbe az imába, „Aszonyunk, Szűz Mária, Istennek szent anyja, imádkozzál érettünk most és halálunk óráján!” Ámen!

English / 2018 Mary, Mother of God

(Lk 2:16-21) When we are young, we don't like to study or go to school. But our parents force us. At some point, we will hopefully realize that we need knowledge if we want to be happy in later life. We then become good students who study long hours on our own initiative. What once caused us agony soon exhilarates us. We have discovered the secret of knowledge. The sooner we do so, the better. Alas, some never discover it! This ever so typical scenario shows us that life has 'open secrets' which are, nevertheless, well kept. These secrets are 'open' since everyone acknowledges their validity in theory, yet they are 'well kept' since far fewer actually benefit from them in practice. For those who find it, knowledge is indeed a great secret – one which provides them with a key to happiness. Life, however, contains one colossally better kept open secret: the secret of prayer. Every believer acknowledges this secret in theory, yet few of us truly put it into practice.

Everyone wants to be happy – sometimes desperately so – yet many people today are miserable. Why? – Because they don't pray or else they content themselves with saying a few short prayers. If we would truly be happy we need to habituate ourselves to prolonged prayer. How long should we pray? – Well, from time immemorial God's people have tithed. In the Old Testament, and even during the Christian era, believers were obliged to give one tenth of their income to God. Whether today's heavily taxed wage-earners can give one tenth of their remaining income to the Church or to charity is a good question. Everyone, however, can tithe with their time. We are awake about 16 hours a day. One tenth of this works out to about an hour and a half each day. If we attend daily mass and slowly pray the rosary each day we are well on our way to fulfilling our tithe. All of us are called to be saints yet none of us will succeed in doing so without tithing of our time.

Praying hours rather than minutes can at times be agonizing, but we'll never die of prayer. Every good thing, whether study or sports, involves fatigue. Athletes say, "No pain, no gain!" This law, which holds true for natural

activities, is immeasurably truer for supernatural endeavors like prayer. For so little pain, nothing comes close to prayer for affording us so much gain – both here and hereafter. In today's gospel, we heard how the shepherds recounted for Mother Mary all the wondrous things the angels had told them about Jesus. Mary in turn, "kept all these things, reflecting on them in her heart." She was a woman immersed in prayer! We too have learned wondrous things about Christ. Let's ponder over them as Mary did. This is exactly what we do whenever we pray her holy rosary. May we all discover the secret of prayer! May we never tire of saying, "Holy Mary, Mother of God! Pray for us now and at the hour of our death!" Amen!